

Ordføreren (J. P. Jensen): Lovforslaget har været drøftet i et overordentligt stort Antal Udvalgs møder, og der har været Samraad med Ministeren adskillige Gange, men det har trods store Anstrengelser ikke været muligt at opnaa Enighed i Udvalget. Det var vort Maal at opnaa Enighed med Venstre om Lovforslaget, men da det ikke er lykkedes, indstiller Flertallet Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Finansministeren har sammen med Flertallet vist stor Villighed til Forhandling om en Del af Venstres Ændringsforslag. En Del af Venstres Ændringsforslag gaar nemlig ud paa, at der for Skatteaaret 1934—35 skal opkræves 30 pCt.s Tillæg til Statsindkomstskatten, men for de Skatteydere, hvis skattepligtige Indkomst viser mindst 20 pCt. Nedgang sammenlignet med den gennemsnitlige Ansættelse for Aarene 1930—31 og 1931—32, foretages der en Nedsættelse af Tillægsskatten, en Nedsættelse, der udgør fra 20 til 50 pCt.; og har den skattepligtige Indkomsts Nedgang været over 50 pCt., skal der slet ikke svares nogen Tillægsskat. Nedsættelse af Tillægsskatten gælder kun for Indkomster under 10 000 Kr.; er Indkomsten over 10 000 Kr., sker der ingen Nedsættelse. Tillægsskatten er beregnet til at give 13,5 Mill. Kr.

Disse Ændringer var Ministeren villig til at modtage, og Flertallet sluttede sig dertil. Men da Venstre krævede, at af disse 13,5 Mill. Kr. skulde 8 Mill. Kr. overføres til Amtskommunerne til Lettelse af Ejendomsskatterne, saaledes at kun 5,5 Mill. Kr. forblev i Statskassen, blev det i det allerførste Møde, Udvalget afholdt, efter at Venstre havde stillet sit Ændringsforslag, tilkendegivet, at paa dette Punkt var Udvalgets Flertal ikke til at faa i Tale, dette kunde der ikke forhandles om — medens der altsaa godt kunde forhandles om den øvrige Del af Venstres Ændringsforslag, der, som sagt, ogsaa var accepteret af Finansministeren.

Ved Forliget i Foraaret 1933 blev efter Venstres Forslag Amtsskatterne fastlagt efter Konjunkturerne. Det var Landøkonomisk Driftsbureauets Forrentningsprocent, der blev lagt til Grund for Skattens Beregning, nemlig saaledes, at naar Forrentningsprocenten af Handelsværdien — altsaa ikke af Ejendomsværdien — var 4,3, skulde Skattelettelsen helt bortfalde. Skattelettelsen var sidste Aar ca. 20 Mill. Kr., og Forrentningsprocenten er i Aar saaledes, at Skattelettelsen bliver ca. 5,6 Mill. Kr., saa der er altsaa en betydelig Forskel fra i Fjor til i Aar. Nu hævder Venstre, at denne Forrentningsprocent ikke

er noget helt korrekt Udtryk for Landbrugets Rentabilitet.

Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at jeg havde den samme Opfattelse, og at det altsaa er et meget løst Grundlag for Beregning af en Skat. Det er kun ca. $\frac{1}{2}$ pCt. af samtlige Landejendomme, der kommer ind under Landøkonomisk Driftsbureauets Regnskabsform, saa det er ikke noget stort Antal at lægge til Grund, naar man skal beregne en Skat, der skal gælde for hele Landbruget. De paagældende Regnskaber afgives af Ejerne, men nogle Konsulenter er dem behjælpelige med at affatte Regnskabet. Naar disse Regnskaber saa er indsendt til Driftsbureauet, sammenarbejdes de der, og paa denne Maade udfinder man Forrentningsprocenten; i mange Tilfælde er der en meget lav Forrentningsprocent, i andre Tilfælde en meget høj, men det er altsaa den gennemsnitlige Forrentningsprocent, der bliver udregnet af Driftsbureauet.

Naar nu Landmanden ved, at hans Regnskab skal danne Grundlag for hans Amtsskatter, er det jo menneskeligt, om han under sin Regnskabsaffattelse har dette i Erindring, og det vil næppe bevirke, at Forrentningsprocenten stiger uforholdsmæssigt. I en Række Aar har denne Forrentningsprocent været stærkt nedadgaende, og Venstre har stadig paa Møder ude omkring i Landet stillet op for os, hvor daarlig en Forretning Landbruget var, fordi Forrentningsprocenten stadig gik nedad; og da fik man Indtryk af, at Forrentningsprocenten var et ganske udmærket Beregningsgrundlag for Landbrugets Rentabilitet. Derfor paatvang Venstre os dette Grundlag for Amtsbeskatning.

Det er altsaa en konjunkturbestemt Afgift, der er Tale om, og den har kun virket et Aar; men allerede efter dette Aars Forløb kommer man — fordi den beregnede Forrentningsprocent ikke passer en — og ønsker at faa ændret Loven. Dette har Regeringspartierne ikke kunnet gaa med til. Hverken Finansministeren eller Udvalgets Flertal kunde gaa med til denne Del af Venstres Ændringsforslag, og dermed ophørte Arbejdet paa at opnaa Enighed om Venstres Ændringsforslag.

Finansministeren og Udvalgets Flertal vilde gerne gaa med til at yde et Tilskud til de trængende Kommuner, baade Bykommuner og Sognekommuner, og Finansministeren nævnte rent skitsemæssigt i Udvalget, at han kunde tænke sig, at Landkommunerne fik 4 Mill. Kr. og Bykommunerne 3 Mill. Kr. — naturligvis var det de